

Ese de două ori în septembra:
Joi și Dominecă.

Prețul de prenumerare:

pre anu intregu 6 fl. v. a.
„ diumetate de anu 3 fl. v. a.
„ patrariu de anu 1 fl. 50 cr.

Pentru România și strainatate:

pre anu intregu 9 fl. v. a.
„ diumetate de anu 4 fl. 50 cr.

LUMINA.

Folia bisericescă, scolastică, literară și economică.

Organu oficial alu eparchiei romane gr. or. aradane.**PARTE OFICIALĂ.**

In urmarea decisului consistoriale dñ 5. octobre a. c. nr. 1477/III esamenele de calificare cu teologii absoluti se vor incepe in 23. octobre a. c.

Despre ce dd. membri ai comisiunii esaminatorie precum si respectivii recurenti spre acomodare sunt avisati.

Aradu, 10. octobre 1871.

Josifu Goldisiu, m. p.
secretarul consistoriale.

PARTE NEOFICIALĂ.**Despartirea bisericescă a comunelor mestecate din confiniul militar.**

II. In comun'a Dobriti'a.

Pertractarea se tienă in 13.—16. Septembre a. c. st. v. Representanții comunei de naționalitate română se invoieră la luă de basă acelui de despartire: conscripția poporului ce să aibă loc încă la anul 1866. La ce serbi nu se învoiau; și la expresa cerere a lor, românii conceserau a se compune altă conscripție după datele mai recente.

Astfelii facanduse nouă conscripție in $\frac{14}{26}$ și $\frac{15}{27}$ Septembre a. c. s'a constatat:

a) de naționalitate română	1278
b) " " serba	1202

de totu 2480

suflete; era numărul alegătorilor în comun'a acăstă parohie acum bisericescă română — serba, se urca la 520 de însi.

Ca proprietate comună a ambelor parti s'a constatat:

- a) edificiul bisericii in valoare de 42,600 fl pretului in anul 1866;
- b) edificiul scălei;
- c) două sesiuni parochiale;
- d) cimitirul.

Cu dorere trebuie să observăm aici: că impacțiunea fratiescă între coreligionari romani și serbi din acăstă comună, în butul tuturor nisuntielor și incercărilor ambelor comisii, nu a succesu.

Cauzele nesuccederii sunt: că reprezentanții serbilor au pretinsu și sustinutu, cumea edificiul bisericii ar fi proprietate eschisiva a serbilor; voindu a demonstra cumea candu să funda comuna Dobritia au fostu numai serbi, cari singuri și-au zidit biserica și scola.

Nainte de 53 de ani apoi s'a fundat și a două parohia, candu apoi s'a zidit biserica de astăzi din avereia și materialulu bisericei vechi; argumentandu serbi, că de către români ar fi avutu vre-unu dreptu său titlu de proprietate asupra bisericei, — atunci folosirea limbii lor n'ar fi fostu eschisa din biserica!

Români respinsera acăstă insinuație a coreligionarilor serbi; demustrându-le: că edificiul bisericei cu totă apartințele, este proprietate comună a ambelor

Corespondințele și banii de prenumerare se adresează de a dreptul: Redacției „Lumina” in Aradu, cancelaria episcopală.

Pentru publicația de trei ori, ce conține cam 150 de cuvinte (spatin de 20 sîrge garmond) tacă și 3 fl.; pana la 220 de cuvinte 4 fl., era mai sus 5 fl., inteleghendu-se într' aceste sume și timbrul. — Prețul publicației se anticipă.

parti; li replică frăților serbi și la afirmația despre fundarea comunei, arătându că sunt 206 ani de cându s'a fundat și există această comuna, documentându pana la evidenția și aceea că de atunci români pururi au fostu conlocuitori cu serbi; că la olalta cu spese comune — au zidit și susținut biserica; prin urmare aceasta împrejurare necontestabilă, apoi însăși starea faptica a posesiunii și folosirei prezente a bisericei de către ambele parti; vorbesc și milităria pentru punctul juridic atât de evidență al romanilor!

Abstragendu de la totă acestea, — români au încercat și altu mod de complanare, a nume, ei oferă serbilor:

ca edificiul bisericesc in valoare de 42,000 fl. se remana loru în eschisivă folosintă și proprietate, adeca romanilor,

ca se dea romanii serbilor pentru edificiul bisericei în chipu de desdaunare sumă rotunda de 20,000 fl; dimpreuna cu edificiul scălei.

La acestu ofertă, — români s'au simtitu indreptăti din urmatorele motive:

I.) Densii faptice sunt în majoritate; învoile a ambelor Delegații congruale din Carlovciu in punctul IX dice apriatu:

„Biserica o primește majoritatea credinciosilor — pe lângă despăgubirea minoritatii“; — după cum se facă și în cele lalte comune, — buna ora la Vlaicovciu, Jamulu — micu, Bucinu, Checea — romana, și de curundu in Alibnari!

II.) Biserica s'a zidit in anul 1802 prin concursul ambelor naționalități, s'a acoperit cu tegla in anul 1812; era la anul 1856 s'a renoită și acoperită turnul cu arama, — totu cu spesele comune ale ambelor parti.

Acestu ofertă leialu și ecuitabilu din partea romanilor, — serbi nu voiau a-lu acceptă de-feliu; nu voiau a ceda romanilor biserica, ci ei oferă a-i desdaună cu suma de 10,000 fl ce nu este nici în proporție cu numărul sufletelor, și nici se poate consideră de ecuitabile.

Apoi ce e mai durerosu, frății coreligionari serbi se declară: că și acăstă suma nu o oferă romanilor pentru că ar avea vre-unu dreptu de pretensiune, ci numai din fratiescă conivintia și deferintă!

Dupa acestea dăru, — români se vediura siliti a intrerupere încercările de complanare amică — cu coreligionarii serbi, și asiă cestiușa de despartire în acăstă comună are să fie tractată și deliberată conform pp. XVII. și XVIII. din cunoscuta Invoilea delegațională, adeca prin forul judecătoresc competente ce se va delega.

Destul de tristu! dar români n'au în catro, cauta se-si salveze drepturile și pe acăstă cale.

(Va urmă.)

Despre alegerea episcopilor si a presviterilor in timpurile antice.

La aceasta tema din toisiór'a nrlui 8. alu „Luminei”, fia-mi permis u-mi face mici reflexiuni.

Punctul de gravitatíune a argumintelor luptatóris pentru constatarea acelei giurstari: că alegerile episcopilor si a presviterilor in timpurile antice se faceau prin sufragiul episcopilor respective prin presviteri, — se vede a-se demustră mai vertosu prin canonale 13. alu Laodichiei, si 3. alu sinodului ecumenic tienutu la an. 783. Dupa citarea acestor canóne, dlu disertatoriu provoca la deplinirea locului Jud'a, candu s'au aruncat sorti si s'orta a cadiutu pre Mathia: deci si eu in sile presinti me marginesc cu aceasta ocasiune a replicá numai la aceste mominte, pe cari mai vertosu se basédia disertatiunea.

Incepdu cu actulu celu primu sinodalul alu apostolilor, si adeca cu actulu deplinirei locului lui Jud'a.

Pré onoratulu disertatoriu provocandu la acestu actu solemnul din viéti'a apostolilor, afirma: că alegerea nu s'a intemplatu prin intrevenirea poporului ce era de facia in numeru de 120 de crestini. Intrebu deci: pentru ce causa au propusu apostolii cu aceasta ocasiune trebuint'a punerii altui'a in loculu lui Jud'a, dintre acei barbati, cari se adunau la rogatiuni cu ei in tota vremea? Ce au voitul apostolii se indegetedie prin procedur'a aceea, candu au propusu, ca sortirea se otareasca in causa? Au nu o lucrare sinodala? Au nu au voitul ei prin aceasta forma constitutionala se tiana socota de opiniunea poporului?

La aceasta alegere disertatoriulu mai observa: că acésta a fostu anteia hirotonire, ce s'a intemplatu cu apostolul Mathia. Asertiunea acésta inca o tragu la indoiala cu atatu mai vertosu: căci actulu din cestiune s'a esecutatu nainte de venirea promisiunei Tatalui, va se dica: naintea venirei Spiritului santu asupra apostolilor, si asia ei nu au avutu pana in timpulu acel'a inca potere de a santi, — poterea de susu.

Premitiendu acestu actu, care cu dreptu cuventu se pote numi busol'a lucrariloru sinodale ale crestinismului, si amintindu despre celu directe urmatu dupa elu, candu adeca poporulu si-a alesu pe cei siepte diaconi; apoi in fine reflectandu la constituirea apostolilor Varnava si Pavelu, carea pentru aceea nu s'a intemplatu prin intrevenirea poporului, findu că aceia au fostu chiamati la acésta demnitate prin vóce divina — trecu la canonale citate mai susu.

A. Canonulu 13. din Laodichia dice, că „glótele nu potu alege si asiedia pre cineva de preotu séu eppu, ci numai cei ce au dreptu de votare.”

In facia acestui canonu, punu canonulu 59. adusu la Cartagen'a la anulu 420. care dice: „Inaintea poporului are a se spiti

nevinovat'a vre-unui nou alesu eppu si dupa ce se va areta nevinovatu inaintea poporului se se hirotonesca de Eppu.”

La acestu canonu, asa dicendu, neci nu mai trebuie altu comentariu, elu exprime destulu de chiaru lips'a vocii poporului la unu astfel de actu importantu si de interesulu binelui comunu. Altintre, prin canonulu citatu, in sensulu strictu nici nu se intielege restringerea onoratorilor clerului si ai poporului, va se dica, a representantilor, dela alegere, ci numai a poporului ne-regulat si mai pucinu intieleptu; precum se esplica acestu canonu chiar si in Pidalionu: „că Archiereii trebuie se alega de Archierei si Jerei, urmandu si alegerile cele dela poporu, si că minenilor celor mai intielepti si evlaviosi se cuvine ca impreuna cu eppii si preotii se alega, pe celu ce are se urmedie loru preotu séu Archiereu, dar nu si poporului prostu si neregulat, pentru gal- gevile, ce potu urma in alegerile loru”

B. Canonulu 3. alu sinodului VII. ecumenic dice: „Alegerea vreunui eppu, presviteru séu diaconu intrreprinsa de cätra stepanitorii lumeni e nevalida, si atare alesu se depune si escomunica impreuna cu toti cei ce se cumineca cu densulu.” etc.

Da! si noi dicem, că stepanii lumeni, ministeriulu, se nu ni puna episcopi, si pre unu atare nici nu l'am recunoscse si primi. In acestu canonu sub numirea „stepaniorii lumeni” nu se intielege defeliu creditosii unei biserice: ci stepanitorii cari nu sunt poporenii unei si aceleia biserice si prin urmare ei n'au neci dreptu in administratiunea interna a ei; pentru că: „Episcopulu se cuvine mai alesu de toti cei ce sunt in eparchia a se asiedia.” Can. 6. alu sin. ecum. VII. din Nicaea.

Asia nu a primitu legislatiunea bisericésca novelele lui Justinianu imperatulu precum si a lui Emanuilu Comnenu referitorie la alegerile de episcopi, contra caror'a a protestatu si canonistulu Teodoru Balsamonu.

Spre incheiare amintescu: că S. Policarpu episcopulu Smirnei, S. Ignatiu episcopulu Antiochiei, Titu alu Cretei, Silvestru alu Romei, care a botezatu pe Constantinu celu mare, anteiu imperatul crestinu, apoi Atanasiu celu mare, Meletiu din Armenia celu iuscitus in santele dogme ale creditosii, Gregoriu episcopulu Romei, Santulu Jonu gura de aur si multi alti episcopi, toti au fostu alesi prin sufragiul comunu alu clerului si poporului dupa cum ni le spune toté acestea viéti'a santicor, mai multi canonisti si istoriografi bisericesci.

Cätu pentru alegerile de preoti ce se esecutu in timpulu nostru prin medilóce noiele si beaturi, acestea la tota intemplarea sunt triste aparintie ale giurstarilor; se potu inse toté evitá prin tactulu bunu si mesurile energice ale jurisdictiunei nostre bisericesci.

Georgiu Morariu,
cand. la preotia.

FOISIÓRA.

Parere asupr'a cartii: „Metodul pertractarei Legendariului I. (Abecedariului) de Stefanu Popu.”

(Incheiare).

Sminte gramaticale si stilistice se afla pag. 2. — de órace nu sei pentru nu scie, dela: sciu, scii, scie, — sci e numai la infinitivu, — sci, pentru: scie, ba inca si pontru a 2. persóna sing. scriu astadi multi luandu-se de dupa lat. scio, scis, scit cu elasarea lui s si t, asia sunt si cu conjunctivul: fiu, fii, fia, scriu totu numai cu unu i, inca si in 1. pers. sing. in tempuri perfrastice, d. e. se fi avutu (eu), sc. ce e ratecire, că altcum se intempla formatiunea porsónelor la aceste, de cătu in lat. — Purismul in de aceste nu folosesce.

Are, ar poté se-i mustre si se-i abata, aici pron. i are intielesu de acusativul plur. — dar s'ar cere pentru distingere de dativ. sing. cu unu i a se scrie, plur. cu doi ii, si sing. cu unu i, de si in ambele intemplari se pronuncia intr'unu tipu. pr. a 'i cará lemne (*lui ori ei*) a-ii cará cu carul (pre ei). Din ast'a scriere se vede de locu candu e dativ. in sing. candu e acus. in plur. — dara multora nu li place lamurirea, nu li place ce e mai bine.

Ce inse e mai minunatu, autorul unde se cere verbul *invetiú* de I. conj. a fi in modul conjunctivu a 3. pers. nu 'lu pune in acelu modu, ci in mod. indic. — este, si acestu modru de scriere si vorbire provincialismu? — pag. 13. precum o pretende acésta scól'a, obiectul si subiectul urmáza dupa olalta, dora totu mai bine suna: precum scól'a pretinde acésta — pag. 65. Dupa-ce a pertractatu docentele literele mici, ar fi mai bine: dupa ce docentele a pertractatu. s. a.

Are, se scrie cu totii, in alte locuri: cu totii, pentru se scria

cu totii, dara: cu totii occure pre desu (e provincialismu?), mai bine numai toti. — pag. 18. in alu doile celi mai marisori, pentru pre colu (cei) s. a. totu asia la pag. 23. apoi copiliu manjiti (mangiti) pentru: pre copiliu s. a. — pag. 21. ér' la parinti le sarutati manele: aici dativul plur. dela pron. scurtatu ori conjunctivu le se referéza la dativu articulatu asia dara parintilor, nu la dativu nearticulatu. — pag. 27. mobilie pag. 56. vase plur: cu e, aici autorul se abatù de purismulu *apucatu formandu plur. in a ! a cele dise neutre, ce nu e in limb'a rom. pentru că nu este a 3 pers. pronomenala neutra; apoi genu neutrul au numai acele limbi cari au si a 3. pers. neutra. Aci te facu a crede aceea, ce nu este in limba, statorindu regula, ce nu convine limbei nostre! cine credo, créda dara acésta infalibilitate, o innoitura, ce face numai greutate, si incurcatura. — pag. 34. candu ne dicem cu vorb'a cugetele nostre, e de prisosu ne (provincialismu), nu e aici ver lipsa de verbu reducativu, reflexivu, trebuie se impucinamu verbele reducative unde se pote; ne dicem noà cugetele? ori al-tora? pag. 50. galin'a se oua, ad. ea se baga antaiu in ou, apoi ére ese? (provincialismu) pentru gain'a oua. — de dupa scola, pentru dupa scola, dupa finitul scólei — pag. 36. ce pòrta fetorii si fetele mari in degete, in locu, pre degete, aici in presupune a fi in laintrul degetelor, pre candu inelul (anelul) se pòrta din afara pe degete: — pag. 56. cu care cosa muierile: cosu verbu de III. conj. mod. indic. cōse, mod. conj. cōsa. — pag. 19. Vasiliu! Nicolae, serace vocativu ce batjocura se mai intempla cu tine in limb'a rom. si nici literatiorii nu se otarescu a te precisá si distinge de nominativu, — ei — sine lege vagantur. — Acésta anomalia se vede a fi imprumutata dela sorbi, dela straini, déca Vasiliu s'a pusu in nominativu, de ce nu si Nicolau — Dionisiu Georgiu. In Romania: Petre inca e nominativu; risum teneatis; in alte locuri: Pavale, Pavalea in locu de: Petru, Pavelu; — asia la prenume (connume) audi si se ceteșce: Popescule, Bibescule s. a. — ce anomalie! Se punemu d. e. órcine se chiama: O lariu,

Din istoria bisericășă a romanilor ortodossi în Bihor.

Georgiu Rozvanu, avocatul în Salonta, unu roman de zel și intelectual pentru afacerile noastre naționale-bisericești, a scris în limbă ungurescă monografia Salontei, care și orasul unguresc protestant în Bihor. În acest opus, la pagină 110, cîteză din opusul unguresc al lui Alessandru Márki: „Istoria Bihorului”, urmată rîtele: „La 1. martie 1735., împăratul Carol a trimis unu rescriptu catra comitatului Bihorului, ca acesta se emita o comisiune carea pe romani ce se unisera cu romano-catolicii, se-i despartea de catra cei gr. neuniti (ortodossi). Aceasta comisiune a fostu la olalta și a funtiunatu pana la 1737. și cu procedură ei a iritatu forte spiritele romanilor ortodossi, cîci scopulu ei — desă nu era expresu — a fostu ca se unescă pre cîtu mai multi. Episcopulu ortodox din Aradu, la a carui diecesă apartinea Bihorulu, a voită se facă în Bihor visitatinnea canonica, ca se intărăscă pe credintiosii sei a remană în religiunea stravechia; inse nu i s-a permisă să mărgă la visitatiune. La Lugasiulu de jos, langa Alesdu, în 13. iuliu, 1739. s-au adunat mai multi preoti romani și credintiosi, dintre cei ce remăseseră în religiunea ortodoxă orientală, și au hotarit 500 de galbeni pedepsă pentru acelă, carele se va abate de la religiunea străbunilor. Comitatul Bihorului a sciricatu și a descoperit acăsta conjuratiune; și la 18. aprile 1742., i-au bagat în temniția pe fruntasii conjuratiunei.”

Aveam să însemnăm, că au fostu mai multe comisiuni de acestea, și multe suferințe au avutu, mai alesu eppulu ort. Sine-siu. Despre acestea vom vorbi alta data din archivulu diecesanu. Ultimă comisiune a fostu în dieceniuul ultim al secolului trecutu, candu unitii pretindeau de a loru mai multe sate, în cîtu metropolitulu ort. s'a vediutu silitu a recurge la Maestate, de unde s-au ordinat comitatului emiterea unei comisiuni, în carea se partecipe și ambele parti litigante. Din partea ortodoxă a fostu arhimandritul Petru Vidacu, carele mai tardiu deveni eppu alu Carlstatului și apoi alu Versietiului.

G. Rozvanu continua: „In 1847., candu focul a nemicuit Salonta mai de totu, eclesiă romana ortodoxă din Orade a fostu între cei d'anteiu, care a trimis daruri pentru ajutorarea celor arsi, trimițiindu 500 de pani — procurate cu bani din cassă a bisericei — dimpreuna cu o epistolă alui Joane Dragosiu (precum mai tardiu insusi comitetul pentru aperarea tierii) a trimisă a impacă pe romani din munti, dandu-i-se literile amnestiale ale guvernatorului pentru munteni, și carele apoi acolo, pentru cercustantile ce le cunoșcemu din istoria, a morită ca martiru). — Joane Dragosiu în acăsta epistolă, ce multi am cîtit' o dar acum nu se scie unde e, și-aduce a minte de anul 1742., în

care preotii și fruntasii romani, cari cu constantia voiau se româna în religiunea loru stravechia, cu multimea au fostu inchisi în tenitiele comitatului, și — precum serie elu — pentru suferințele loru nemeritate, numai protestantii din Salonta au arătat compatimire, cîci Salontanii în număr de 300 de calareti, au intrat în Orade, și cu amenintări au pretinsu de la episcopulu rom. cat. carele era comite supremu, ca se redese libertate celor maltratati pentru religiune, și elu — Dragosiu — prin darulu celu trimite în numele bisericei ortodoxe din Orade, multiameșe Salontanilor pentru faptul creștinășă și nobila a parintilor loru ce au dovedit' la 1742. — Dece acăsta faptă frumășă a Salontanilor e adeverata, său nu? nu avem date a mana, dar este unu adeveru istoricu, precum dovedesc si metropolitulu Siagună în istoria sa despre biserică orientală, cumca romani ortodoxi din Bihor, catra capetulu domniei lui Carolu III. au fostu forte maltratati pentru că au remasă constanti în religiunea loru. — Dece Salontanii, pentru acăsta faptă cetezatorija n'au fostu trasă la respundere, se pote atribui numai cercustantiei că era o epocă în carea trebuiau voiniți de fapte. Spiritul militaru și eroicu necum se nisuește a-lu infrenă, tindeau tocmai a-lu inspiră și omul lui celui mai slabu.”

Aradu, 18. octobre n. 1872.

(*Preturiile bucătelor*) în tergulu de astăzi au fostu următoarele: Grâul curat, metiu 6 fl. 50 cr. — Grâul secaretiu 5 fl. de metiu. — Secară, de metiu 4 fl.; ordiulu 2 fl. 60 cr.; ovesulu 1 fl. 60 cr. cucurudiulu 2 fl. 50 cr. de metiu. — Centenariulu mierii de stupi trecea cu 20 fl. — Centenariulu (margea) de lardu (slanina, clisa) 34 fl. 50 cr. — Unu centenariu de cartofi (crumpe, hiribe) 2 fl. 50 cr.

Petru Crisanțeu.

VARIETATI.

= „Istoria Transilvaniei și a tierelor de la giuru, pentru adulți și clasele gimnaziile superioare, de Benjamin Popu, profesoriu la Gimnasiulu completu de la Blasius. Blasius, 1872. Cu Tipariulu Seminariului Archidiecesanu.“ Sub acestu titlu s'a publicat o carte carea în formatu micu, pre 80 de pagini, litere de mediloca (garmond) contiene istoria Daciei din timpurile cele mai vechi pana la colonisarea cu romani, și apoi istoria noastră natională pana la anul 1432. Pretiulu? Nu-lu scim!

= Dd. invetigator Georgiu Rusanda din Calacea, Arcadiu Demetrescu din Barateazu, și Eutimiu Bugariu din Sioimosiu, ni trimiți corespondințe alu caroră intielesu este, precum a arătat dlu invetigator Georgiu Cretiun din Lipova în corespondință ce o publicaramu în nr. 11. alu „Luminei“, cumea

nesce însemnari de pincinu pretiu limbisticu. . .

Substantivele în: *itia*, cari se potu, se se indrepte în: *esa* după: *imperatēsa*, *preotēsa*, *asia* *inventiatorēsa*, *negūtatorēsa*, *vara* *carēsa*, *scolarēsa*, era nu *scolarită*.

La lectiunea 26. scrierea lui *m*, se aduce de exemplu: *aliu*, *maliu* erasi cu *l* (ce poporul nu pronuncia ci 'lu immōie in *i*), *dara* și *alcum* despre *u* și *l* în lectiunile precedane nu învăția încă autorul esemplile, daru nu sunt amesurate, deci se observă că litorile ca suuete *asia* se fia insirate în carte, cîtu numai cu cele precedane (inventiate) se se aduce exemple, era nu si cu cele încă neinventiate; despre sunetul *a* tractează lect. 44. 45.

La lectiunea 41. scrierea cu *o*: *orbu*, *otava*, *copilu*, *cortu*, *mortu* încă nu sunt esemplile, din totă privința amesurate, că autorul despre: *b*, *t*, *l* învăția mai la vale. Deci se nu se aduce esemplile cu sunetele, despre cari invetatoriul încă nu tienă lectiune; — despre *t* sună lectiunea 52., despre *l* lect. 69. despre *b* lect. 62.

Se observă, că și întrepunctiuni, come încă lipsescu,ici și coleau, unde se ceru.

Sminte de tipariu pr. la pag. 23. ce am inventiată, pag. 64. sunt pentru sunete, — precum și altele de mai susu, — la a două editiune se potu indreptă, înse carte și de recomandat pentru lamurirea, ce cuprinde și calea arătata, de după care se potu bine ajutură invetatorii la pregătirea în metodul scriptologic, — avându speranță, că autorul va să scară din pretiul de 60 cr. ca se o pote mai multi cumpără, și folosi. Elemente de istoria romanilor pentru scoalele poporale de A. Treb. Liurianu, editiunea a nouă corăssă și adaussa 8° 107. pag. leg. costează numai 30 cr. v. a. la W. Krafft tipografu în Sibiu.

Ardeleanu, Lipovanu, Petrariu, era altul e de meseria: olariu, petrariu, e din Ardeleanu, din Lipova: — acum vocativul se fia totu într-o forma ?! — pe meseriașiu se 'lu agraimu olariule! pe nascutul din Ardeleanu, Lipova, ardelene ori ardeleanule! lipovane! unii (lipovene!) lipovane! era pre cei cu asemenea prenume se ii strigă, precum, sunt în nominativu: Olariu! Ardeleanu! Lipovanu; precum si agraimu pe cei cu de aceste prenume: Popu, Popa, Popoviciu s. a. că-ci dora nu ii vom strigă: Popule! Popale! Popoviciule! Baritiule! ci: Popu! Popa! Popoviciu! că: Mateiu! Timoteiu! Andreiu! Mihaiu! dara vocativul în *o* erasi de dupa serbi: Tomo! Mario! popo! proto! s. a. in locu de: Toma! Maria! popa! ce stricatiuni. Poporul nu le dice. Aceste trebuie regulate odata, că li-a venit tempul. — Cu bucuria vedem, că autorul serie în nominativu: Ioanu era nu Joane! ce e vocativu. Dar omeni buni mai lasati-ve de ablativul lat. si nu ni formati nominativul totu de dupa acelă pentru rom. — cercati a face nominativu rom. din: *homine* dicendu omine, capite nomine atunci e pace de: *omu*, de *capu* si de *nume*. Faceti distingere in de aceste între nominativu si vocativu, si nu schimositi vocativul, luandu 'lu si nōminativu. *) Se nu se cugete că aceste sunt

*) Abusul mare facu încă si literatii si eu genitivul si dativul mai vertosu in România la nume personale proprii barbatesc (nume de botezu si prenume) punendu articolu postpusu, ca la nume comune, — pentru articolu propusu, pr. Petru, Bolintinianul s. a. in locu de: a lui Petru, lui Bolintinianu s. a. facu abusul prin orasie din contra la nume barb. si fem. prepunendu articolul barb. pr. a lui Domnul (cu *u* intregitul) a lui domn'a, a lui mam'a, a lui Maria, in locu de: a domnului, a domnei s. a. Prin Ardeleanu (dora si România) facu unu genit. si dat. fem. bastardu încă si literatii, de care in serierile vechi nici pomana nu e, ad. 'lu terminăza in *iei* pentru: *ei*, ori mai securtatu in: *ii*, asia libertatiei părției in locu de: libertatei, libertății, partei, ori părții s. a. alt'a este dece în nominativul *t* (eu i urmatu) este in punct. schimbatu, pr. privintia, influintia s. a. aceste numai potu ave genit. dat. in: *tiei*: privintiei.

inviniurile ce i se facu dlu Petru Popoviciu sunt neadeverate. Densii au facutu essamenulu de calificatiune in 16—17. augustu a. c. prin urmare sunt competinti a radică graiulu in caus'a dlu Popoviciu. Spatiulu nu ni permite a publica in tōta estensiunea loru aceste corespondintie, ci cauta se ne marginim a constata pe scurtu cumca densii aderéza la cele publicate de dlu Cretiun. Cine sunt dara invinuitosii? de ce intardia a-si publica numele?

= Materialu comisiiuncii anchetarie scolastice. Pana acum au asternutu invetiatoriulu *Vasiliu Olariu* din Zarandu opulu: „Geograf'a Europei, Asiei, Africei, Americei, Australiei si a imperiului austriacu,” precum si opulu: „Geograf'a Ungariei, pentru scōlele poporale romane”, — éra invetiatoriulu *Ioane Tuducescu* din *Lipova* au asternutu: „Introducere in economia practica”, care opu, in cinci parti, tratéza despre: 1. agricultura; 2. horticultura; 3. pomeria; 4. industria; 5. comerciu.

Spre sciintia dloru protopresbiteri si dloru inspectori de scōle. De aici se spedesce cāte unu exemplariu de „Lumina,” pentru fiecare oficiu protopresbiterale, si pentru fiecare inspectoratu, spre folosintia oficiala, avendu apoi a se conserva intre actele oficiale, conformu despusestiuniei din cerculariulu consistoriule cu datulu 6. iuliu a. c. nr. 1018. Pl. Ni permitemu a insemná acésta, ca de respunsu la cāteva intrebari ce ni se trimisera in asta privintia. Cine n'a capetatu veri unu numeru, binevoiesca a reclamá.

Redactiunea.

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetatorescu la scōl'a elementara gr: or: romana din comuu'a *Calacea*, se escrie concursu pana la 28. octobre st v. 1872. Emolumintele salariului anualu in bani: 126 fl v. a: 2 1/2 jugere de fene, 3/4 de gradina, 60 meti de grau, 80 pundi de sare, 100 pundi clisa, 25 pundi lumini, 3 orgii de lemn si 8 orgii de paie, precum si cortelul liberu.

Doritorii de a fi alesi sunt avisati a-si trimite recursurile loru instruite cu tōte documintele prescrise de statutulu organicu subsrisului pana la terminulu susu fipsatu.

Timisiór'a in 27. Setemvrie 1872

In contilegere cu comitetulu paroch. *Nicolau Cosariu*, inspector cer. de scōle
3—3 vice-notariu comit.

3—5

Concursu.

Devenindu vacanta parochia din *Soldabagiu* Cottu Bihorului protopresviteratulu Luncii, cu acésta se escrie concursu pana 22. Octobre a. c. cal. vechiu. candu va fi si alegerea.

Emolumintele sunt: pamentu aratoriu de 8 cubule si un lantiu de fenu, dela 80 case cāte o vica de bucate, stólele indatinante, lemn pentru focu, casa parochiala cu dōa chilsi, gradina pentru legume.

Doritorii a recurge la acésta parochia au a-si trimite recursurile sale instruite dupa statutulu organicu catra d. protopresviteru alu Luncii in Oradea-Mare.

Datu in *Soldobagiu* 22. Septembre 1872

Comitetulu parochialu

Cu contilegerea si invoirea mea: *Gavrilu Nedyo*,
protop. Luncii.

Concursu.

In urmarea decisiunei consistoriale din Oradea-Mare de dto 14. Februar nr. 94. B. devenindu parochia din *Verasieni* vacanta (protopopiatulu Papmezeului) si la alegerea prima ne potendu-se efectuá alegerea tienuta si publicata in foi'a Albina — se escrie alegere noua pe 15. octobre. s. v. — pe langa emolumintele urmatorie: pamentu parochialu de 16 cubule, tōta cas'a una di de lucru, stólele indatinante, si gradina parochiala de unu cubulu. —

Doritorii de a fi alesi, pe d'ia sus pusa au de a se presentá — si in sensulu ordinatiunei ven. consistoriu oradu de dto 8. Juniu nro 398. B. numai barbati de o calificatiune mai buna vor fi candidati. —

Verasieni, 26. septembre 1872.

Comitetulu parochialu, in contilegore cu mine:
Elia Moga,
adm. protopopescu.

2—3

Cu tipariu lui Stefanu Gyulai. — Proprietatea si editur'a diecesei aradane. — Redactoru responditoriu **Georgiu Popa (Pop.)**

CONCURSU.

Pentru ocuparea postului de invetitoriu din comun'a S.-Carandu, comitatulu Bihor, protopresviteratulu Beliului. Emolumintele sunt: 44 fl. v. a. 6 chibele grāu, 6 cucuruzu, dela tōta cas'a o portie de fēnu, 6 holde de pamentu aratoriu, gradina pentru legumi, si 8 stangeni de lemn.

Doritorii de a ocupá acestu postu, — sunt avisati a-si trimite recursurile cu documintele despre absolvarea prepartandie la inspectorulu sub scrisu in S.-Carandu pana in 23. octubre, v. éra in 24. octobre v. se va tiené alegerea.

Comitetulu parochialu, in contilegore cu mine:
Josifu Marchislu,
inspectoru cerc. de scōle.

2—3

CONCURSU.

Pentru vacant'a parochia *Aciutia*. — indiestrata cu emolumintele anuali: Casa parochiala cu gradina in marime de 2 jugere, 8 jugere pamentu aratoriu, biru dela 115 case, si stólele indatinante pena in 29. octubre a. c. candu se va tiené si alegerea.

Doritorii de a ocupá acésta parochia sunt avisati recursurile loru, provediute conformu statutulu organicu, si adresate comitetului parochialu a le trimite dlu protopresviteru tractualu alu Halmagiulu *Joanu Groza* in Halmagiu.

Aciutiu, 18. septembre 1872.

Comitetulu parochialu, cu scirea si invoirea mea
Joanu Groza,
protop. Halmagiului.

2—3

CONCURSU.

Langa parochulu Atanasie Popoviciu din Berechiiu, Comitat. Aradului protopresbit: Chisineului, se poftesce unu Capelanu cu dotatiune anuala: biru cate o vica de cucuruzu, si stólele indatinante dela 76. de case, — pamentu aratoriu estravilanu de 5. sinice de semanatura, si in proportiune competitia de fenatie mestecata cu smida.

Voitorii de a ocupá acestu postu de Capelanu, suntu avisati recursurile loru instruite in sensulu Statului Oroanicu, si adresate catra Comitetulu parochiale din Berechiiu, pana in Noemvre st. v. a. c. ale subterne la subsrisul in Chitighazu (Kétegyháza)

Chitighazu 4. Octombrie 1872.

Din incredintarea Comitetului parochiale:
Petru Chirilescu,
protopresviteru Chisineului.

2—3

CONCURSU.

In urmarea inaltei ordinatiuni consistoriale din 24. August a. c. Nr 1166. B. prin acésta se escrie Concursu pentru parochia remasa veduta de dupa reposatulu preotu Moisa Gradinariu din Seceanu.

Emolumintele anuali ale acestei parochii sunt: 30 jugere de pamentu, stol'a dela 200 de casi, si 50 chible de grāu incassabili.

Doritorii de a ocupá acésta parochie sunt avisati a substerne recursurile loru, provediute cu testimoniu despre 8 clase gimnasiale absolute si cu testimoniu de cualificatiune, si adresante catra sinodulu parochialu, pana in 26. Octobre a. c. districtualul D. protopresviteru a Temesiorii Meletiu Dreghi-ciu; avendu apoi alegerea a se tiené in 29 septembre a. c. Seceanu in 19 Septembrie 1872.

Comitetulu parochialu cu scirea si invoirea mea:
Mel. Dreghiciu m. p.
Prot. Timis.

2—3

Edictu.

Ilie Sanzeiana nascutu din Siclou, carele nainte de acésta cu 14. ani, si 'a parasit upe leguit'a sa sotia Oana Sucigana din Chitighazu fara a se sci cā unde se afla séu cā ore mai traiesc; — prin acésta e provocat, ca in terminu de unu anu si o diua dela publicarea acestui edictu intru acésta foie, se se presentedie naintea scaunului protopopescu alu Chisineului caci la din contra, caus'a divertiala redicata de catra amintit'a sa sotia, si in absentia lui, se va decide in sensulu canónelor santei nōstre bisereci.

Chitighazu (Kétegyháza) in 4. Octombrie 1872.

Scaunulu protopopescu alu Chisineului:
Petru Chirilescu,
protopresviteru.

2—3